Випуск 2, 2018

ПРАВОСЛАВНЕ ПРИКАРПАТТЯ

З благословення єпископа Івано-Франківського і Коломийського Тихона

Різдвяне послання Преосвященнішого Тихона, єпископа Івано-Франківського і Коломийського священству, монашеству, мирянам і всім вірним

Христос Рождається

З великою радістю ми завжди зустрічаємо цей світлий та радісний день Різдва Христового! Воістину весь світ осяяло неземне світло Віфлеємської зірки, яка не тільки мудреців зі Сходу привела колись в печеру до ясел, щоб разом з пастухами поклонитися Воплоченому Синові Божому, але й вже більше ніж дві тисячі років освітлює шлях мільйонам віруючих людей. Адже до всіх нас звернені радісні слова Ангела: *«Я звіщаю вам велику радість, яка буде всім людям: нині народився вам у місті Давидовому Спаситель, який є Христос Господь»* (Лк. 2,11).

Народжується Месія і Спаситель людського роду. Він народжується, щоб ми отримали звільнення від рабства гріха і вічне життя в Царстві Небесному. Ще нашим прародичам було дано пророцтво про прихід Визволителя і сьогодні цей день настає. Господь наш Ісус Христос приходить у світ і народжується в славі небесній, про що чуємо в святковому піснеспіві Різдва Христового: *«Діва днесь Пресущественного рождає, і земля вертеп Неприступному приносить: ангели з пастирми славословлять, волхви же со звіз дою подорожують: нас бо ради родися Отроча младо, Предвічний Бог»* (Кондак Різдва Христового).

Народженого Спасителя прославляють всі небесні сили і здійснюються слова пророка Ісайї: *«Бо немовля нам народилося, сина нам дано, влада на плечах у нього, і дадуть йому ім'я: Чудесний порадник, сильний Бог, Отець довічний, Князь миру»* (Іс. 9,5)!

Один із найбільших проповідників Православної Церкви, святитель Іоанн Златоуст, так прекрасно і велично оспівує велике Різдво Христове: *«Бачу Таїнство надзвичайне і дивовижне: пастирі звіщають моєму слухові, вимовляючи не порожню пісню, але оспівуючи небесний гімн. Ангели співають, архангели оспівують, херувими взивають, серафими славословлять, всі торжествують, бачачи Бога на землі і людину на небесах, високо-внизу, по Його Промислу, і низько-вгорі по Божій любові до людей. Сьогодні Віфлеєм уподібнюється небу, замість зірок прийнявши співаючих ангелів, а замість сонця - невимовно вмістивши Сонце правди»*.

Незбагненно для людського розуму та логіки, Творець стає людиною і добровільно приходить в наш світ, щоб розпалити в наших серцях справжню, невгасаючу любов до Бога і ближнього.

В сьогоднішній не легкий час для Православної Церкви, важливо пам'ятати всім нам, що Христос народжується, щоб принести нам істинний приклад любові. Саме любов є головною ознакою справжнього християнина, по словах Спасителя: *«По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою»* (Іоанна 13, 35). Любов це найбільший вияв досконалості, любов, як говорить апостол Іоанн, це і є сам Бог (1 Іоанна 4, 8).

Різдво Христове часто називають дитячим Святом, адже воно дарує діткам багато радості та веселощів. То ж, потурбуймося в ці дні також і про тих, хто обділений домашнім теплом та позбавлений батьківської любові. Нехай не залишається поза нашою увагою хворі, немічні та самотні люди похилого віку. Нехай і їх душі наповняться радістю і світлом Христовим. Хай наша праця буде звернена на підростаюче покоління, щоб і юні душі змогли освоїти основи православної віри.

Свята Церква веде своїх чад до спасіння, навчаючи молитві, виконанню заповідей Божих та служінню ближнім. Різдво Господа нашого Ісуса Христа відкрило перед кожною людиною шлях до звільнення від гріха, та унаслідування Царства Небесного. В цей радісний день ми прагнемо принести в подарунок Богомладенцю Ісусу щиру молитву, сердечне каяття у гріхах та рішучий намір жити благочестиво, творити справи милосердя. Святкуючи Різдво Христове будемо молитися, щоб Дух Божественної любові торкнувся нашого серця та відродив його до благодатного життя.

Будемо прагнути гідно у правді та істині принести наші дари Немовляті Христу. Тоді Дух Божий оселиться в кожному з нас, і ангельська пісня завжди звучатиме у наших серцях, сповнюючи їх нескінченною, небесною радістю.

Подякуємо Господу за всі Його благодіяння, даровані нашій Церкві і кожному з нас у минулому році та будемо просити милості Божої до нашої Церкви, держави і народу України у році наступному. Христос рождається! Славімо Його!

Різдвяне послання Преосвященнішого Тихона, єпископа Івано-Франківського і Коломийського - 1ст.

Новини єпархії. В очікуванні свята - 2ст.

Іконописець Володимир Семчук «Ми тільки пензлики в Божих руках» - 3ст.

Дитяча сторінка - 4ст.

Громади єпархії відвідали мощі Спиридона Триміфунтського

19 листопада 2017 року, з благословення Преосвященнішого Тихона, єпископа Івано-Франківського і Коломийського, до Свято-Успенського храму с. Старий Гвіздець Коломийського району для молитовної підтримки громади, котра вже близько двох місяців змушена молитися на вулиці, прибула часточка мощей святителя Спиридона Триміфунтського.

Віряни мали змогу молитовно вклонитися святині та пройти з нею навколо храму хресним ходом.

Цього ж дня мощі святого, відомого своїм смиренним, богоугодним життям та захистом віри на І Вселенському соборі, відвідали Свято-Георгієвський храм с. Острівець Городенківського району. Читання акафісту святителю Спиридону звершив настоятель храму прот. Миколай Богаченко. Після акафісту всі мали змогу вклонитися святині та взяти участь у хресному ході.

Свято-Успенський храм с.Старий Гвіздець 4 листопада 2017 року був захоплений представниками Київського Патріархату.

14 жовтня 2017 року представниками Київського патріархату було здійснено спробу переведення громади Свято-Георгієвського храму с.Острівець у розкол.

❖ Православна молодіжка запрошує!

Нас об'єднує віра, дружба та спільне дозвілля!

Молодіжка – це майданчик для спілкування, духовного і морального зростання, організації соціальних заходів та спільних паломницьких подорожей.

Тож запрошуємо на наші зустрічі за чашкою чаю. Ми чекаємо на Вас щонеділі о 17.00 за адресою: м. Івано-Франківськ, собор Різдва Христового, вул. О. Довженка, 2

В очікуванні свята

Прихід зими несе з собою не тільки холод, а й приємні клопоти і відчуття свята, яке ось-ось настане. Кожен спішить дарувати турботу близьким і рідним, але слід пам'ятати і про тих, кому найбільше бракує тепла і уваги.

8 грудня 2017 року за організацією Відділу у справах сім'ї та молоді Івано-Франківської єпархії УПЦ до давніх друзів з Геріатричного пансіонату Івано-Франківська завітали учасники молодіжки разом з прот. Димитрієм Петрашем.

Завітали, щоб провести час за спілкуванням та творчістю. В очікуванні циклу зимових свят для підопічних пансіонату був проведений майстер-клас по виготовленню об'ємних листівок на новорічну тематику.

Радісною несподіванкою для мешканців пансіонату стали подарунки учнів Недільної школи кафедрального собору Різдва Христового, які також долучилися до проведення заходу. Вони приготували власноруч та передали до Дня святого Миколая м'які іграшки – сніговичків та солодощі. Завершилася зустріч спільними фото на згадку.

За спільним проектом єпархіальних відділів У справах сім'ї та молоді й Благодійності та соціального служіння проведення таких заходів у геріатричному пансіонаті, а також у Коломийському дитячому будинку-інтернаті вже стали доброю традицією.

Також, в рамках соціальної роботи, 12 листопада 2017 року зусиллями молоді та небайдужих вірян, діти, що перебувають у Онкогематологічному відділенні Івано-Франківської обласної дитячої клінічної лікарні, отримали в подарунок канцтовари та іграшки.

Зустрічі, в яких час минає за теплим спілкуванням та спільною творчістю завжди корисні і мають сенс як для організаторів заходу, так і для підопічних. Долучитися до доброї справи мають змогу всі охочі. Детальну інформацію можна дізнатися у голів єпархіальних відділів У справах сім'ї та молоді й Благодійності та соціального служіння.

Не біймося дарувати тепло тим, хто його потребує!

Іконописець Володимир Семчук: «Ми тільки пензлики в Божих руках»

Зовсім недавно закінчились роботи з розпису кафедрального собору Різдва Христового м. Івано-Франківська. Сьогодні кожен, хто заходить у цей храм, може любуватися біблійними сюжетами, які буквально ожили на його стінах. Пропонуємо нашим читачам інтерв'ю з іконописцем Володимиром Семчуком, який займався розписом кафедрального собору.

Як ви знайшли себе у мистецтві? Як почали малювати?

Я почав малювати з самого дитинства, ще змалку. Всі книги, всі шматки паперу і стіни були розмальовані. У школі на уроках мені робили зауваження, бо я постійно малював. Тоді батько дав мене на навчання до художника, який навчив мене основ.

Після школи поступив у худграф і потрапив ніби риба у воду: приходиш у майстерню, бачиш художника, багато фарб, пензлі… Після університету розписував храми, але це були здебільшого орнаменти, а так хотілося писати ікони! І я увесь вільний час малював. Це як музикант, щоб добре грати, повинен постійно тренуватися, так і художник – повинен постійно малювати. По трохи навчився писати ікони. Тому думаю, що головне вірити та старатися і Бог, якщо побачить, що людина старається, допоможе їй.

Яким був ваш шлях до віри і до Бога? Це плід власних духовних пошуків чи виховання?

З раннього дитинства бабуся розповідала мені про Бога, що потрібно вірити і молитися. Зараз мені соромно згадати, але бувало, впирався і не хотів молитися бабусі на зло (*від ред. сміється*). Але зараз розумію, що вона робила все правильно. Я вірив завжди, що є Бог, але не завжди поступав правильно і думав тоді, що з часом виправлюся.

Пригадую, мабуть, в сьомому класі ми приїхали зі школи екскурсією в Почаїв і моя вчителька сказала тоді «Бачиш, як все гарно намальовано. Ти вмієш також малювати. Може колись будеш розписувати храми». Я подумав тоді, що храм такий величезний і як це ж його розписують? Згодом я постійно згадував ці слова.

Пройшли роки і я взяв участь у реставрації розписів храму Похвали Пресвятої Богородиці в Свято-Успенській Почаївській Лаврі. Тоді відповідальним за розпис був отець Єфрем, який у миру також був художником, з ним я і опісля підтримував зв'язок. Він багато розповів мені як наставник і як художник. Мені дуже добре запам'ятались його слова, що якщо Бог дав талант і привів тебе в храм, то Він ще до твого народження подумав чим ти маєш займатися. Потрібно тільки з послухом виконувати волю Божу, не зважаючи ні на що. І дійсно були такі моменти в житті, що думав взагалі залишити малювати. Одного разу залишився без роботи на вісім місяців. Я почав думати, може це справді не моє, став шукати роботу і вже мав виходити працювати торговим агентом. Однак, почав молитися, якщо малювання – це не моя справа, щоб Господь управив і дав мені те, що моє. І наступного ранку до мене дзвонить друг і пропонує терміново йти працювати! Уявіть, і зарплата, і перший робочий день були такими ж, як пропонували мені на посаді торгового агента. Звісно, ним я не став. Так я переконався, що малювання це моє. Потім були схожі труднощі, але я вже був певним, що всі подібні випробування треба перейти і все одно малювати.

Іконопис – особливий вид мистецтва, чи насправді є важливим поєднання технічної та духовної складових роботи іконописця?

Написання ікон для мене дуже серйозна справа. Коли людина не віруюча, вона теж може написати ікону, і зробить її технічно правильно, але чогось, мабуть, буде бракувати. Вважаю, що обов'язково має бути правильний підхід художника. У давнину іконописець постився і з молитвою на самоті писав ікони, навіть фарби розводили святою водою. І такі ікони ми можемо бачити досі. Я не скажу, що я все роблю правильно, але стараюся виходити по мірі можливості з того, що можу. Перед роботою завжди молюсь, щоб все вийшло не так, як я хочу, а так, як потрібно. Важливо, щоб духовна і технічна складова у роботі поєднувалися.

Перед всіма художниками часто постає вибір: зробити роботу швидко, чи з душею. Але ми дотримуємось принципу, що краще робити довше, але якісно. Коли людина приходить в храм, вона не бачить, ні за скільки часу зроблений розпис, ні його вартості, тому важливо малювати так, щоб все було правильно.

Проте інколи можна не так правильно виконати технічно сам живопис, але якщо щиро молитися і прагнути, то Господь все вправляє на добре. Пам'ятаю, писав колись ікону Ксенії Петербурзької. Малював її як стареньку жінку, а очі в неї вийшли, як у молодої людини. Як я не старався їх виправити – нічого не вдавалося і я не розумів чому. І лиш потім мені пояснили, що вона дуже рано постаріла…

Розкажіть ще дещо про розпис кафедрального собору Різдва Христового. Якою була перша ікона написана в ньому?

Зазвичай, коли приступають до розпису, починають або з вівтаря, або з купола. Оскільки вони вже були розписані, першими у соборі були написані ікони святих Ксенії Петербурзької та Аліпія Іконописця, мого покровителя.

Пригадую, по лівій стороні храму хотів зробити ікону Різдва Богородиці підібрав ікону, зробив рисунок – і раптом виявилося, що він завеликий… Відклав роботу над цим. І тут приходить благодійник, що захотів пожертвувати на розпис храму, і саме на ікону Стрітення Господнього. Коли я зробив підрахунки – виявилося, що туди підходить саме ця ікона! І так часто буває, головне не спішити і не впиратися, бо ти можеш тільки те, що тобі дано. Все інше додасться.

І на завершення, якщо говорити про віру і мистецтво – вони пов'язані?

На мою думку, звичайно. У світі все пов'язано. Якщо людина щось вміє у будь-якій сфері, то це не тому, що вона така талановита, а тому, що Бог дав їй цей талант. Якщо я вмію малювати, то часто маю робити це на славу Божу. Не потрібно робити з цього тільки заробіток. Людина має бути перш за все духовною, ким би вона не була. Все інше додасться. І головне не забувати про основне покликання людини – прославляти Бога і на Боже трудитися.

З благословення Преосвященнішого Тихона, єпископа Івано-Франківського і Коломийського в місті Івано-Франківську функціонують церковні лавки:

При кафедральному соборі Різдва Христового *за адресою:* м. Івано-Франківськ, вул. О. Довженка, 2, щоденно з 9.00 до 18.00.

При Спасо-Преображенському храмі *за адресою:* м. Івано-Франківськ, вул.Чорновола, 6, тел.0974646080, щоденно з 9.00 до 18.30.

Притча про багатство

Якось один дуже багатий чоловік взяв свого маленького сина в далеку поїздку, щоб показати йому, що значить жити без грошей. Багато днів подорожували вони і зупинилися на фермі в однієї дуже бідної сім'ї. Після повернення додому батько почав розпитувати сина, чи сподобалась йому подорож.

- Сподобалась, батьку, - відповів хлопчик.
- Ти бачив, якими бідними можуть бути люди?
- Так, тату.
- А що ти відкрив для себе після неї? – спитав батько у сина.

Хлопчик на хвилю задумався і відповів:

- Тату, я бачив, що у нас одна собака, а у них – чотири. У нас басейн до середини саду, а у них річка, якій нема кінця. У нашому саду світять заморські ліхтарі, а у них вночі сяють зорі. У нас тераса до переднього двору, а у них простір до самого горизонту. У нас невеликий шматочок землі, на якому ми живемо, а у них безкраї поля, які навіть не можна окинути поглядом. Ми купуємо їжу, а вони самі ростять її. Ми будуємо навколо дому великі огорожі, щоб захистити себе від ворогів, а їм це не потрібно, бо у них навколо друзі…

Батько хлопчика занімів у подиві, а син добавив:

- Тату, найголовніше, що я зрозумів це, те наскільки ми бідні…

Різдвяний кросворд

По горизонталі:

1. В яку країну втікали маленький Спаситель та Божа Матір від переслідувань царя Ірода?
3. Хто першим прийшов поклонитися новонародженому Спасителю?
4. День, коли народжується людина називається Днем народження. А як називається свято, коли народився Христос?
6. Пісні, якими прославляється Різдво Христове.
7. Як називається місто, де народився Христос?
9. Ім'я царя, при якому народився Спаситель.
11. Хто чи що вказувало людям шлях до міста, де народився Ісус Христос?
12. Три царі, три мудреці або три … .
14. Що було для Боговнемовляти замість колиски?

По вертикалі:

2. З давньоєврейської це слово означає «помазаник», так ми називаємо Спасителя.
5. Заступниця всього християнського роду, Матір Ісуса Христа.
8. Як називається печера, де народився Христос?
10. Хто розказав пастухам дивну новину про народження Сина Божого?
12. Який архангел вперше приніс звістку про народження Месії?

У Івано-Франківську діють Недільні школи для дітей та дорослих

Вивчення основ Закону Божого є запорукою духовного розвитку особистості. Тож запрошуємо охочих до навчання у Недільній школі для дітей, що діє при кафедральному соборі Різдва Христового за адресою: *м. Івано-Франківськ, вул. О. Довженка, 2.*
Заняття проводять прот. Ростислав Кожак, вчителька Ольга Вязніцева щонеділі о 8.45 год. та 10.45 год.
При Спасо-Преображенському храмі Івано-Франківська за адресою: *вул. Чорновола, 5*, діє Недільна школа для дорослих.
Заняття проводить ієрей Ростислав Ваврик щонеділі о 17.00.

ПРАВОСЛАВНЕ ПРИКАРПАТТЯ
Офіційне видання Івано-Франківської єпархії Української Православної Церкви
Видається з благословення Єпископа Івано-Франківського і Коломийського Тихона

Головний редактор:
прот. Василій Романюк
Дизайн та верстка:
Оксана Свищ
Редакційна команда:
Олександр Овченко,
Димитрій Глуханюк,
Тетяна Осієнко,
Оксана Свищ
Фото: Тетяна Осієнко
Художник:
Володимир Семчук

Наші контакти:
Єпархіальне управління
76493, м. Івано-Франківськ,
с. Крихівці, вул. Виноградна, 10,
тел. (0342)75-31-08,
e-mail: if.eparhia@gmail.com
adm.eparh.ivf@gmail.com

Івано-Франківська єпархія УПЦ реалізовує соціальні проекти для допомоги нужденним.
Реквізити: Івано-Франківська єпархія УПЦ,
код ОКПО 20556047
26004000113854 /980/649/840/978
Філія АТ «Укрексімбанк» в м.Івано-Франківську
МФО 336688
У призначенні платежу вказувати, на які цілі здійснюється переказ коштів.